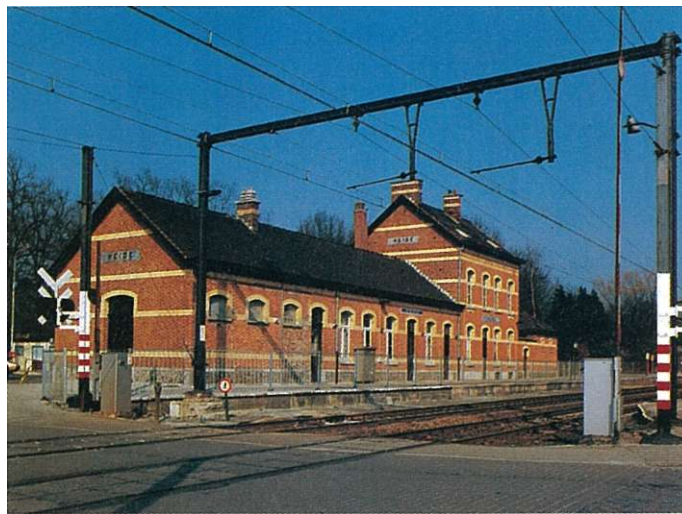

STATION HEIDE

HEIDE GERENOVEERD

Maandag 8 mei stopplaats Heide, de restanten van een woelig weekend worden weggeveegd. Dat het eerste weekend van mei echt zomers was, zullen zij daar geweten hebben. De drank vloeide rijkelijk in de honderdjarige «Cambuus», tijdens een eerste leven het houten dak boven het hoofd van de zandgravers, nu een café-restaurant. Maar waar het dit hele weekend eigenlijk om draaide, was de wensdroom van Jan Francken, stationschef van Heide: iets organiseren in het station en er op de een of andere manier Suske en Wiske bij betrekken. Wat dit laatste betreft, moet hij nog wat geduld uitoefenen. Pas in september zal een sculptuur van dit avontuurlijke koppel, gemaakt door Gilbert Uydenhouwen, onthuld worden en vlakbij het station de rest van haar dagen slijten. In Heide stond immers de wieg van Suske en Wiske. Het is hier dat hun geestelijke vader W. Vandersteen een optrekkje had en inspiratie vond voor zijn verhalen. Het station Heide figureerde zelfs even in het album het «Rijmende paard».

Vrijdagavond 5 mei werd de tentoonstelling «Heide vroeger en nu» plechtig geopend in de wachtzaal van het pas gerenoveerde station. Jan Francken schat het bezoekersaantal tijdens het hele weekend op zo'n 4000. Zondag werd een topdag. Op maandag en dinsdag kwamen de scholen uit de buurt er een kijkje nemen. Zij zullen zeker tussen de oude documenten dit oubollig berichtje «... de voorloopige wegwerkers moeten struïsch en kloek zijn bij hun aanwerving...» opgemerkt hebben. De schilderijen van Alfons van Ginderen, spoorwegkunstenaar uit de streek, sierden de muren. Herinneringen aan hoe het vroeger was, werden voldoende gestoffeerd door foto's, postkaarten, oude treinstijlen en andere «spoorwegvoorwerpen». Er was niet alleen deze tentoonstelling waar de mensen op afkwamen. Een kermis en een markt maakten

er een echt feestweekend van. Voor de natuurwandelingen door de heide op zondag was de belangstelling echter iets minder, wegens te warm.

EEN STATION MET GESCHIEDENIS

Alles begon met de aanleg van de spoorlijn Antwerpen-Rosendaal (1852-1854). Toen omstreeks 1890 werd begonnen met de ophoging van het ringspoor naar de Ooststation (nu Antwerpen-Centraal) was er uiteraard veel zand nodig. Baron De Terwagne, die van de gemeente Kalmthout een twintigjarige vergunning kreeg om het zand in de Kalmthoutse heide af te graven, werd de leverancier. Reeds in 1892 had hij de Vossenbergh, de allergrootste en hoogste duin van de heide, per spoor naar Antwerpen gevoerd. De Kalmthoutse heide kreeg al vlog enige bekendheid en dagjestoeristen kwamen er vanuit Antwerpen naar toe om te verpozen in de rustige natuur. Het gevolg was dat vanaf 3 januari 1897 een treinstation voorzien werd in Heide. Gezien de concessie voor zandafgravingen in 1900 een einde nam, had de spoorlijn naar het heidegebied geen functie meer en werd zij opgebroken. De stopplaats bleef nochtans behouden. In 1912 deed een afgedankte spoorwagen dienst als administratief gebouw en schuilgelegenheid voor de reizigers.

De bouw van het huidige stationsgebouw in typische «halte»-stijl en met veelvuldig gekleurde baksteenlagen werd aangevat in 1911. Vóór de komst van het stationsgebouw hadden zich al een aantal hotels om en rond de halte gevestigd. Vandaag is het café-restaurant «De Cambuus» er nog de enige getuige van. Tussen de twee wereldoorlogen was het station van Heide ook een goed draaiende los- en laadplaats voor goederen, vooral steenkolen. Op het perron richting Antwerpen, stond vooraan een houten schuilplaats voor de reizigers, later vervangen door een betonnen loods, die uiteindelijk plaats moest maken voor de verschillende kleine schuilhokjes. Voor de verlichting van de perrons 's avonds, werd gebruik gemaakt van petroleumlampen. Bij de invoering van elektriciteit in de gemeente, werd ook de verlichting van de perrons aangepast. Het stationsgebouw zelf, is sinds de oprichting uitwendig niet veranderd, op één uitzondering na. Er werd een lokaal bijgebouwd voor de seingeverers. Het oude barellhuis werd afgebroken. Het bijgebouwde deel was door de automatisering van de spoorwegen later overbodig geworden en werd verwijderd tijdens de totale opknapbeurt van het station. Binnen het voor het publiek toegankelijk gedeelte, werden wel kleine aanpassingen doorgevoerd,

De wachtzaal die bestond uit twee delen, het eerste voor de reizigers 3e klas en het tweede deel voor deze van 1e en 2e klas. De wachtzaal 2e klas deed later dienst als postkantoor en gedurende een periode bevond er zich ook een dagbladkiosk. Enkele jaren na de tweede wereldoorlog werd de huidige vloer gelegd.

RENOVATIE

Midden 1994 startte de NMBS met de renovatiewerken aan het station. Het gebouw werd in zijn oorspronkelijke staat hersteld en de infrastructuur werd een stuk klantvriendelijker (eigentijdse bewegwijzering, een goed ogende wachtzaal, moderne schuilhuisjes en zitjes). Deze herwaardering van het station en de stationsomgeving zal in de nabije toekomst nog vervolledigd worden. De gemeente Kalmthout voorziet immers de herinrichting van het Heidestatieplein, evenals de plaatsing van nieuwe fietsenrekken en de aanleg van een parking naast het station. • HH

Ter gelegenheid van deze feesten werden in een beperkte oplage twee postkaarten (zie foto's) uitgegeven. Op een eerste staat de voorzijde van het gerestaureerde station, op de tweede de achterzijde met het perron. Je kan deze kaarten bekomen door overschrijving van 30 fr. per kaart + 20 fr. verzendingskosten op rekeningnummer 789-5379477-69. Inlichtingen: J. Francken, Tel. 922/43.